

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Четвртак, 27. септембар 2018. године
БАЊА ЛУКА

Број 90

Год. XXVII

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1673

Члан 2.

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ЖРТАВА РАТНЕ ТОРТУРЕ

Проглашавам Закон о заштити жртава ратне тортуре, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Двадесет петој сједници, одржаној 21. јуна 2018. године.

Вијеће народа Републике Српске је актом, број: 03.2-201/18, од 2. јула 2018. године, обавијестило Народну скупштину да наведени закон спада у питање повреде виталног националног интереса бошњачког народа.

Заједничка комисија Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске, на сједници одржаној 30. јула 2018. године, у складу са Амандманом LXXVII није усагласила наведени закон, те је исти достављен Вијећу за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске.

Вијеће за заштиту виталног интереса Уставног суда Републике Српске донијело је Рјешење број: УВ-2/18, од 13. септембра 2018. године, којим је утврђено да није прихватљив захтјев Клуба делегата бошњачког народа у Вијећу народа Републике Српске за утврђивање повреде виталног националног интереса бошњачког народа у Закону о заштити жртава ратне тортуре.

Наведено рјешење објављено је у "Службеном гласнику Републике Српске", број 87/18, од 19. септембра 2018. године.

Број: 01-020-3557/18
24. септембра 2018. године
Бањалука

Предеједник
Републике,
Милорад Додик, с.р.

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ЖРТАВА РАТНЕ ТОРТУРЕ

Члан 1.

Овим законом уређују се услови и поступак за признавање статуса и права жртава ратне тортуре као посебне категорије цивилних жртава рата, права по основу утврђеног статуса и начин њиховог остваривања, начин обезбјеђивања средстава за остваривање тих права, те друга питања од значаја за признавање статуса и права по овом закону.

(1) Овај закон искључује дискриминацију по основу националне, расне и вјерске припадности, као и све друге облике дискриминације и обезбјеђује поштовање принципа равноправности полова, правичности, социјалне осјетљивости и солидарности, те равнотежу између приватног интереса и друштвених могућности.

(2) Граматички изрази употребљени у овом закону за означавање мушког или женског рода подразумевају оба рода.

Члан 3.

(1) Жртва ратне тортуре у смислу овог закона је лице које је као цивил у вријеме и у вези са оружаним сукобима на територији бивше Социјалистичке Федеративне Републике Југославије (у даљем тексту: СФРЈ), у периоду од 17. августа 1990. године до 19. јуна 1996. године, било изложено неком од облика тортуре (у даљем тексту: жртва тортуре).

(2) Под тортуром у смислу овог закона подразумева се свака радња којом се неком лицу намјерно наноси бол или тешка тјелесна или душевна патња с циљем да се од тог лица или неког трећег лица добију одређени подаци или признања, или да се то лице казни за дјело које је оно или неко треће лице починило или за које се сумња да га је починило, да би се то лице застрашило или да би се на то лице извршио притисак, или због било којег другог разлога заснованог на било којем облику дискриминације ако ту бол или те патње наноси службено лице или било које друго лице које дјелује у службеном својству или на подстицај тог лица или с његовим изричитим или прећутним пристанком.

(3) Израз "тортура" не односи се на бол и патње које су последица законских санкција или су неодвојиве од тих санкција.

Члан 4.

Према облику тортуре, жртва тортуре у смислу овог закона је:

1) лице које је незаконито било лишено слободе, затворено или му је била ограничена слобода кретања у било којем затвореном или отвореном простору који је служио за ту сврху - логор, затвор, сабирни центар, кућни затвор, те друга мјеста затварања (у даљем тексту: логораш),

2) лице над којим је против његове воље извршено силовање или било који облик сексуалног злостављања (у даљем тексту: жртва сексуалног насиља),

3) лице које је било изложено било којем другом облику тортуре у складу са чланом 3. овог закона.

Члан 5.

(1) Статус жртве тортуре и права у складу са овим законом може остварити лице које је:

1) држављанин Босне и Херцеговине који има пребивалиште на територији Републике Српске или Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине,

2) држављанин Босне и Херцеговине који се вратио послје 19. јуна 1996. године из Републике Српске у пријератно мјесто пребивалишта у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација БиХ), уколико није остварило статус и права по прописима Федерације БиХ,

3) држављанин Босне и Херцеговине који борави у иностранству али је непосредно прије одласка у иностранство имао пребивалиште, односно боравак на територији Републике Српске или Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

(2) Статус жртве тортуре и права у складу са овим законом може остварити и лице које је страни држављанин, а које је имало боравак на територији Републике Српске послједње три године прије подношења захтјева.

Члан 6.

Статус жртве тортуре и право у складу са овим законом може се остварити ако по истом чињеничном основу није већ остварено по другом пропису Републике Српске, Федерације БиХ, Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине или државе у окружењу, без обзира на то да ли се право користи.

Члан 7.

Лице са утврђеним статусом жртве тортуре по овом закону може да оствари следећа права:

- 1) право на мјесечно новчано примање,
- 2) право на здравствено осигурање,
- 3) право на ослобађање од трошкова личног учешћа у коришћењу здравствене заштите, односно партиципације,
- 4) право на бањску рехабилитацију,
- 5) подстицај за запошљавање и samozapošljavanje.

Члан 8.

Лице са утврђеним статусом жртве тортуре може остварити и:

- 1) право на рехабилитацију које се кроз заштиту менталног и физичког здравља обезбјеђује цивилним жртвама рата у складу са прописом из области здравствене заштите,
- 2) права из социјалне заштите, у складу са прописом из области социјалне заштите,
- 3) право на бесплатну правну помоћ које се према пропису из области пружања бесплатне правне помоћи обезбјеђује лицима под међународном заштитом, у складу са међународним стандардом,
- 4) право на ослобађање од плаћања судских такса, у складу са прописом из области судских такса,
- 5) право на ослобађање од плаћања административних такса приликом остваривања права на мјесечна примања по овом закону као облику социјалне заштите, у складу са прописом из области административних такса.

Члан 9.

(1) Мјесечно новчано примање жртва тортуре утврђује се у висини која је прописом из области заштите цивилних жртва рата прописана за одређену групу цивилних жртва рата, и то:

1) за жртву тортуре из члана 4. т. 1) и 3) овог закона која је у вријеме доживљене тортуре била малолетна и има утврђено тјелесно оштећење од 20% до 60% износ примања је у висини цивилне инвалиднине шесте групе, а ако је тјелесно оштећење веће од 60% - износ примања је у висини цивилне инвалиднине која је прописана за утврђену групу, односно проценат инвалидитета,

2) за жртву сексуалног насиља претрпљеног за вријеме заробљеништва износ примања је у висини прописане цивилне инвалиднине четврте групе,

3) за остале жртве сексуалног насиља износ примања је у висини прописане цивилне инвалиднине шесте групе.

(2) Мјесечно новчано примање за жртву сексуалног насиља у висини прописане цивилне инвалиднине друге групе утврђује се у следећим случајевима:

1) присилне трудноће настале као последица сексуалног насиља,

2) присилно изазваног побачаја као последица сексуалног насиља,

3) рођења дјетета због присилне трудноће настале као последица сексуалног насиља,

4) сексуалног насиља почињеног према малолетном лицу.

Члан 10.

(1) Ако жртва сексуалног насиља сматра да би по основу тјелесног оштећења задобијеног под околностима из члана 3. став 1. овог закона могла остварити већа примања од примања из члана 9. став 1. овог закона, може поднијети захтјев за утврђивање степена тог оштећења и права на новчано примање које одговара утврђеној групи инвалидитета.

(2) Оцјена инвалидитета у смислу члана 9. став 1. тачка 1) овог закона и става 1. овог члана врши се у складу са прописима којима се уређује заштита цивилних жртва рата.

(3) За оцјену инвалидитета, у смислу става 2. овог члана, странка је дужна приложити релевантну медицинску документацију о оштећењу организма по основу претрпљене тортуре.

(4) Медицинска документација која се односи на физичко оштећење организма проузроковано раном, повредом или озљедом мора да потиче из периода из члана 3. став 1. овог закона, односно најкасније годину дана по истеку тог периода, а медицинска документација која се односи на ментално оштећење организма мора да потиче из истог периода или најкасније десет година по истеку тог периода.

(5) Ако у поступку оцјене инвалидитета из става 4. овог члана странка неоправдано не приступи на преглед пред љекарску комисију или на било који начин онемогући да љекарска комисија да налаз и мишљење, сматраће се да је одустала од захтјева.

Члан 11.

(1) Жртва тортуре има право на здравствено осигурање као цивилна жртва рата, уколико није и не може бити осигурана по неком другом основу утврђеном прописима из области здравственог осигурања.

(2) Жртва сексуалног насиља има право на ослобађање од трошкова личног учешћа у коришћењу здравствене заштите, односно партиципацију уколико не испуњава услове за то право по прописима из области здравственог осигурања.

Члан 12.

Лицу са утврђеним статусом жртве тортуре обезбјеђује се бањска рехабилитација коју организује Министарство рада и борачко-инвалидске заштите (у даљем тексту: Министарство) по посебном пројекту на који Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада) даје сагласност.

Члан 13.

Жртви сексуалног насиља обезбједиће се право на подстицај за запошљавање и samozapošljavanje у складу са посебним програмима Владе којим се обезбјеђује запошљавање и samozapošljavanje незапослених лица.

Члан 14.

(1) Захтјев за признавање статуса жртве тортуре и права на мјесечно новчано примање, као и захтјев за признавање права на здравствено осигурање подноси се градском, односно општинском органу управе надлежном за послове борачко-инвалидске заштите и заштите цивилних жртва рата (у даљем тексту: првостепени орган), по мјесту пребивалишта подносиоца захтјева.

(2) Образац захтјева из става 1. овог члана биће доступан на интернет страници Министарства, као и код првостепених органа, у штампаном облику.

Члан 15.

(1) Доказе о претрпљеној тортури, у смислу члана 3. овог закона, орган који води поступак прибавља по службеној дужности.

(2) Доказе о чињеницама из члана 9. став 2. т. 1), 2) и 3) овог закона прибавља подносилац захтјева.

(3) Орган који води поступак цијениће и доказе из члана 16. овог закона које је странка приложила уз захтјев за признавање статуса жртве тортуре.

Члан 16.

(1) Чињеница да је неко лице било изложено тортури под околностима из члана 3. став 1. овог закона доказује се увјерењем које, на захтјев органа који води поступак, у складу са својим службеним евиденцијама и расположивом грађом, издаје Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица (у даљем тексту: Центар), у року од 30 дана од дана пријема захтјева.

(2) Ако Центар у року из става 1. овог члана не достави увјерење, орган који води поступак одлучиће и без тог увјерења.

(3) Чињеница о претрпљеној тортури може се утврђивати и доказима којима у оквиру своје надлежности располажу други републички органи, институције или службе.

(4) Под доказима у смислу става 3. овог члана сматрају се: правоснажне судске одлуке, исправе, увјерења, службени акти и документи настали у вршењу службене дужности или јавног овлашћења, налази вјештака, записници о увиђају, изјаве странке и свједока дате надлежном органу, те други докази који су подобни за утврђивање стања ствари и који одговарају поједином случају.

(5) У недостатку доказа из ст. 1. и 3. овог члана, чињеница о претрпљеној тортури може се доказивати потврдом Међународног црвеног крста, као и правоснажним судским одлукама домаћих и страних судова из којих се на несумњив начин може доказати да је жртва претрпјела тортуру.

(6) Статус жртве тортуре и права у складу са овим законом не могу се утврдити само на основу изјаве странке и свједока, осим кад је таква изјава дата надлежном органу у вези са покретањем кривичних поступака за почињене ратне злочине.

(7) У поступку за утврђивање статуса жртве тортуре, орган који води поступак ће, у зависности од утврђеног чињеничног стања, тражити и мишљење Савеза логораша Републике Српске и/или Удружења жена жртава рата Републике Српске, као и осталих удружења цивилних жртава рата која су стекла статус удружења од јавног интереса у складу са прописом којим је регулисана област удружења и фондација.

(8) Ако удружења из става 7. овог члана не доставе своје мишљење у року од 30 дана по пријему захтјева, орган који води поступак одлучиће и без тог мишљења.

Члан 17.

(1) Првостепени орган одлучује о захтјеву из члана 14. овог закона доношењем управног акта којим захтјев одбацује, одбија или усваја.

(2) Против управног акта првостепеног органа из става 1. овог члана може се изјавити жалба Министарству, у року од 15 дана од дана достављања.

(3) Рјешење првостепеног органа којим се признаје статус жртве тортуре и/или право на мјесечно новчано примање и право на здравствено осигурање подлијеже ревизији коју врши Министарство по службеној дужности.

(4) Ако је на првостепено рјешење изјављена жалба, о ревизији и жалби се рјешава истим рјешењем.

(5) Ревизија и жалба не одгађају извршење првостепеног рјешења из става 3. овог члана, осим рјешења које је првостепени орган донио у поновном поступку.

(6) Ревизија и жалба одгађају извршење рјешења и у случају када је првостепени орган донио рјешење по приједлогу за понављање поступка.

(7) Ако жалбу уважи, Министарство ће укинути првостепено рјешење и само другачије ријешити ствар или вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак.

(8) Ако Министарство уважи жалбу изјављену против рјешења првостепеног органа којим је захтјев одбијен, поништиће првостепено рјешење и само другачије ријешити ствар или вратити предмет првостепеном органу на поновни поступак.

(9) Против рјешења Министарства донесеног у поступку ревизије или у поступку по жалби може се покренути управни спор у року од 30 дана од дана достављања.

(10) Против рјешења Министарства, донесеног у поступку ревизије или у поступку по жалби којим је првостепено рјешење поништено или укинута и враћено на поновни поступак, не може се покренути управни спор.

Члан 18.

(1) У вршењу ревизије првостепеног рјешења, Министарство може дати сагласност на рјешење, може га измијенити, укинути или поништити и само ријешити ствар у корист или на штету странке, или га укинути или поништити и вратити првостепеном органу на поновни поступак.

(2) Министарство ће у поступку ревизије измијенити, укинути или поништити првостепено рјешење ако утврди да су у првостепеном поступку непотпуно или погрешно утврђене чињенице, да се није водило рачуна о правилима поступка који би били од утицаја на рјешење ствари, да су погрешно оцијенјени докази, да је из утврђених чињеница изведен погрешан закључак о чињеничном стању или да је погрешно примјењен пропис на основу кога је ствар ријешена.

(3) Првостепени орган чије је рјешење у поступку ревизије укинута или поништено и враћено на поновни поступак, доноси ново рјешење које подлијеже ревизији у којој се испитује да ли је оно у складу са разлозима због којих је раније рјешење укинута или поништено и враћено на поновни поступак.

Члан 19.

(1) У поступку за остваривање статуса жртве тортуре и права по овом закону примјењују се одредбе закона којим се регулише општи управни поступак ако овим законом није другачије прописано.

(2) Уколико је у поступку из става 1. овог члана неопходна непосредна изјава странке, странка ће се саслушати на начин који је за њу најмање трауматичан, при чему ће се посебно водити рачуна о родној осјетљивости.

Члан 20.

За рјешавање о статусу и правима жртве тортуре за лица која немају пребивалиште у Републици Српској, мјесно је надлежан првостепени орган према мјесту посљедњег пребивалишта, односно боравка у Републици Српској.

Члан 21.

Трошкове органа у поступку за остваривање статуса и права жртве тортуре у складу са овим законом сноси орган који води поступак.

Члан 22.

(1) Право на мјесечно новчано примање по овом закону припада од првог дана наредног мјесеца по подношењу захтјева из члана 14. став 1. овог закона.

(2) Рјешење којим је признато право на мјесечно новчано примање по овом закону извршава првостепени орган по службеној дужности и води евиденцију о корисницима и извршеним исплатама.

(3) За кориснике права са пребивалиштем у иностранству рјешење из става 2. овог члана извршава орган код кога се корисник води у евиденцији.

Члан 23.

(1) Министарство води јединствену матичну евиденцију корисника права по овом закону и обезбјеђује тајност података у складу са прописима из области заштите личних података.

(2) Министар правилником прописује садржај и начин вођења евиденција корисника права по овом закону.

Члан 24.

(1) Мјесечно новчано примање странка може примати лично или посредством пуномоћника, односно законског заступника.

(2) Уколико се исплата мјесечног новчаног примања врши посредством пуномоћника или законског заступника, сваких шест мјесеци је обавезно пуномоћ обновити, односно доставити доказ о животу.

Члан 25.

(1) Корисник права на мјесечно новчано примање по овом закону дужан је да надлежном органу пријави сваку промјену која је од утицаја на остваривање и престанак тог права у року од 15 дана од дана настанка промјене.

(2) Ако корисник не пријави промјену која је од утицаја на остваривање права, исплата примања ће се обуставити све док корисник не пријави промјену, без права на неисплаћена примања.

(3) Сматра се да корисник није пријавио промјену и када је одсутан из мјеста пребивалишта, односно боравишта или се налази у иностранству дуже од 60 дана, а нема пуномоћника, односно законског заступника, као и када није обновљена пуномоћ или достављен доказ о животу након истека рока из члана 24. став 2. овог закона.

Члан 26.

(1) Мјесечно новчано примање по овом закону исплаћује се по истеку мјесеца за који се врши исплата.

(2) Уколико наступи разлог због којег престаје право на мјесечно новчано примање, исплата се врши закључно са мјесецем у којем је настао разлог за престанак права.

Члан 27.

(1) Потраживања новчаних примања по овом закону застаријевају за три године од дана доспјелости сваког појединог примања.

(2) Право из кога проистичу новчана примања по овом закону застаријева за пет година од дана доспјелости најстаријег појединог потраживања после кога није вршена исплата.

Члан 28.

Доспјели, а неисплаћени износи новчаних примања по овом закону могу се наслеђивати.

Члан 29.

Права стечена по овом закону не могу се пренијети на друго лице.

Члан 30.

(1) Лице коме је исплаћено новчано примање по овом закону, на које није имало право, дужно је да врати примљени износ:

1) ако је на основу нетачних података за које је знало или морало знати да су нетачни или је на други противправни начин остварило новчано примање које му не припада, или је очигледном грешком надлежног органа остварило новчано примање у већем износу него што му припада,

2) ако је остварило новчано примање због тога што није пријавило настале промјене које утичу на обим и престанак права, а знало је или је морало знати за те промјене,

3) ако је примило износ већи од износа који му је одређен рјешењем.

(2) Потраживање према лицу из става 1. овог члана застаријева истеком рока одређеног законом којим се уређују облигациони односи.

(3) Рок из става 2. овог члана почиње тећи од дана коначности рјешења којим је утврђено да странци не припада исплаћено новчано примање или да јој припада у мањем обиму (став 1. т. 1. и 2. овог члана), односно од дана када је извршена посљедња неправилна исплата (став 1. тачка 3. овог члана).

(4) Лице из става 1. овог члана дужно је да врати новчано примање највише у износу примљеном за посљедње три године, рачунајући од посљедње исплате на коју није имало право.

Члан 31.

(1) Органи надлежни за рјешавање о правима по овом закону по службеној дужности врше надзор над примљеном члана 30. овог закона.

(2) Рјешење којим се странка обавезује да врати неосновано примљена средства доноси првостепени орган који је мјесно надлежан да рјешава о главној ствари.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана странка има право жалбе Министарству у року од 15 дана.

Члан 32.

(1) Ако је лице из члана 30. овог закона и даље корисник новчаног примања по овом закону или закону из области борачко-инвалидске заштите или заштите цивилних жртава рата, административно извршење коначног рјешења о накнади штете врши се у висини од једне половине до пуног износа новчаног примања.

(2) Ако лице из члана 30. овог закона није корисник права у смислу става 1. овог члана, извршење се спроводи у складу са законом којим се уређује извршни поступак.

Члан 33.

Средства потребна за остваривање права из члана 7. овог закона обезбјеђују се из буџета Републике Српске са позиције Министарства рада и борачко-инвалидске заштите.

Члан 34.

(1) Трошкови у вези са остваривањем права на мјесечна новчана примања по овом закону обезбјеђују се у буџету Републике Српске.

(2) Трошковима у смислу става 1. овог члана сматрају се трошкови на име накнада банкама, односно организацији поштанског саобраћаја за услуге за извршене исплате новчаних примања и трошкови вјештачења приликом оцјене инвалидитета.

Члан 35.

(1) Управни надзор над примљеном овом законом врши Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над примљеном овом законом врши надлежна инспекција у складу са законом.

Члан 36.

(1) Првостепени органи дужни су да на захтјев Министарства:

1) поднесу извјештај о спровођењу овог закона и прописа донесених на основу њега,

2) доставе рјешење на ревизију Министарству, у року који Министарство одреди.

(2) Министарство даје првостепеним органима обавезне инструкције за извршавање послова за које су овлашћени овим законом.

Члан 37.

(1) Првостепени орган казниће се за прекршај новчаном казном од 1.000 КМ до 3.000 КМ:

1) ако у року које одреди Министарство не достави рјешење на ревизију,

2) ако не поступи по коначном рјешењу Министарства, односно ако не изврши то рјешење у року од 30 дана од дана пријема рјешења,

3) ако не достави списе предмета ради одговора на тужбу или предузимања друге радње у судском поступку, у року који одреди Министарство,

4) ако у остављеном року не поступи по акту Министарства којим је наложено извршавање одређене радње у вези са извршавањем овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у првостепеном органу новчаном казном од 300 КМ до 1.000 КМ.

Члан 38.

(1) Захтјев за признавање статуса жртве тортуре и права у складу са овим законом може се поднијети у року од пет година од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Ако се захтјев заснива на претходно пресуђеној кривичној ствари, а правоснажност пресуде је наступила по истеку рока из става 1. овог члана, може се поднијети у року од годину дана од дана правоснажности кривичне пресуде.

Члан 39.

(1) Лице које је стекло статус и право на новчано признање по истом чињеничном основу по прописима Републике Српске из области заштите цивилних жртава рата може поднијети захтјев за признавање статуса жртве тортуре, без признавања права прописаних овим законом.

(2) Лице из става 1. овог члана може поднијети захтјев за признавање статуса и права у складу са овим законом уколико сматра да је то за њега повољније.

(3) Лице коме су у случају из става 2. овог члана призната права у складу са овим законом губи претходно стечени статус и права без могућности њиховог враћања.

Члан 40.

Министар ће у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети правилник којим ће се прописати матична евиденција корисника права (члан 23. став 2).

Члан 41.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске."

Број: 02/1-021-675/18
21. јуна 2018. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1674

На основу члана 3. Закона о донацијама у јавном сектору ("Службени гласник Републике Српске", број 96/05) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), а у вези са Одлуком о прихватању донаторских средстава Владе Републике Србије ("Службени гласник Републике Српске", број 92/17), Влада Републике Српске, на 195. сједници, одржаној 20.9.2018. године, доноси

ОДЛУКУ

О ОДОБРАВАЊУ ФИНАНСИРАЊА ПРОЈЕКТА У ОПШТИНИ БОСАНСКО ГРАХОВО ИЗ ДОНАТОРСКИХ СРЕДСТАВА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

I

Одобрава се финансирање пројекта у општини Босанско Грахово из донаторских средстава Владе Републике Србије, и то:

1. Реконструкција зграде Основне школе "Грахово" Босанско Грахово (у даљем тексту: Пројекат 1), чија процијењена вриједност износи до 322.466,00 КМ и у цијелости се финансира донаторским средствима Владе Републике Србије,

2. Пројектовање реконструкције крова Спомен-дома "Гаврило Принцип" Босанско Грахово (у даљем тек-

сту: Пројекат 2), чија процијењена вриједност износи до 8.700,00 КМ и у цијелости се финансира донаторским средствима Владе Републике Србије,

3. Санација крова и измјена вањске столарије на управној згради Општине Босанско Грахово (у даљем тексту: Пројекат 3), чија процијењена вриједност износи до 60.000,00 КМ и у цијелости се финансира донаторским средствима Владе Републике Србије.

II

Одобрене пројектне активности утврђене су Пројектним плановима.

III

За потписивање супсидијарног споразума између Владе Републике Српске и Општине Босанско Грахово о финансирању Пројекта 1, Пројекта 2 и Пројекта 3 донаторским средствима у оквиру механизма сарадње по Споразуму о успостављању специјалних паралелних односа између Републике Српске и Републике Србије овлашћује се Министар финансија.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија Републике Српске и Општина Босанско Грахово.

V

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2478/18
20. септембра 2018. године
Бањалука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1675

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 195. сједници, одржаној 20.9.2018. године, доноси

ОДЛУКУ

О СТАВЉАЊУ ВАН СНАГЕ ОДЛУКЕ О ОДОБРАВАЊУ ФИНАНСИРАЊА ЗА ПРОЈЕКТЕ РЕКОНСТРУКЦИЈА ЗГРАДЕ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "ГРАХОВО" БОСАНСКО ГРАХОВО И РЕКОНСТРУКЦИЈА КРОВА ЗГРАДЕ СПОМЕН-ДОМА "ГАВРИЛО ПРИНЦИП" БОСАНСКО ГРАХОВО, У ОПШТИНИ БОСАНСКО ГРАХОВО, ИЗ ДОНАТОРСКИХ СРЕДСТАВА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, број: 04/1-012-2-2632/17, од 19.10.2017. године

I

Ставља се ван снаге Одлука о одобравању финансирања за пројекте Реконструкција зграде Основне школе "Грахово" Босанско Грахово и Реконструкција крова зграде Спомен-дома "Гаврило Принцип" Босанско Грахово, у општини Босанско Грахово, из донаторских средстава Владе Републике Србије, број: 04/1-012-2-2632/17, од 19.10.2017. године ("Службени гласник Републике Српске", број 101/17).

II

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2479/18
20. септембра 2018. године
Бањалука

Предсједница
Владе,
Жељка Цвијановић, с.р.

1676

На основу члана 23, а у складу са чл. 21, 22. и 53. Закона о концесијама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 59/13 и 16/18; у даљем тексту: Закон), и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), на приједлог Комисије за